

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418203202
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Majerský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1418203202.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Majerského a sudcov JUDr. Ing. Maria Dubaňa a JUDr. Ivany Štíftovej, v spore žalobcu: ARIOS EQUITY SE, európska spoločnosť, Potočná 11, Limbach, IČO: 50 600 559, zastúpeného advokátkou JUDr. Luciou Kolníkovou, Radvanská 1, Bratislava, proti žalovanému: A. U. K., E. XX.X.XXXX, P. Ú. XXX, I., zastúpenému SVITOK a spol., s. r. o., Tomášikova 23/C, Bratislava, IČO: 36 863 980, o vypratanie nehnuteľností a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV. č.k. 9C/35/2018-147, zo dňa 2.9.2019, v spojení s opravným uznesením č.k. 9C/35/2018-163, zo dňa 18.10.2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

II. Žalovanému p r i z n á v a proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť vypratať nehnuteľnosti vedené na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie D. K., obec I. - m. č. D. K., okres I. U., a to parcely registra "C" č. XXXX/XX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 107 m², parcely registra "C" č. XXXX/XX, druh pozemku ostatné plochy o výmere 780 m², druh stavby 10, stavba rodinného domu so súpisným číslom XXX, stojaca na parcele č. XXXX/XX a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 22.6.2018 sa žalobca domáhal uložiť žalovanému povinnosť vypratať nehnuteľnosti vedené na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie D. K., obec I. - m. č. D. K., okres I. U., a to parcely registra "C" č. XXXX/XX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 107 m², parcely registra "C" č. XXXX/XX, druh pozemku ostatné plochy o výmere 780 m², druh stavby 10, stavba rodinného domu so súpisným číslom XXX, stojaca na parcele č. XXXX/XX z dôvodu, že žalovaný ich užíva neoprávnene a tým zasahuje do jeho vlastníckeho práva. Rozsudkom č.k. 9C/35/2018-99, zo dňa 8.4.2019 súd prvej inštancie žalobe vyhovel a žalovanému uložil povinnosť predmetné nehnuteľnosti vypratať; proti tomuto rozsudku podal žalovaný dňa 12.6.2019 odvolanie.

3. Podaním zo dňa 12.8.2019 žalobca žiadal o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť vyššie označené nehnuteľnosti vypratať. Návrh odôvodnil tým, že žalovaný neoprávnene a vedome užíva nehnuteľnosti v jeho vlastníctve, pričom tento protiprávny stav trvá už 14 mesiacov a žalovaný napriek vydanému rozsudku, ktorý síce nie je právoplatný, ale z ktorého nepochybne vyplýva preukázaný skutkový stav, pokračuje v odďaľovaní vypratania nezákonne okupovaných nehnuteľností. Žalovaný podal proti rozsudku opravný prostriedok, z ktorého obsahu vyplýva, že ide o zjavné zneužitie práva (obštrukčné konanie), pričom si je minimálne odo

dňa právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 9C/32/2012, zo dňa 12.5.2015, vedomý neoprávneného užívania nehnuteľností. Týmto skutkovými okolnosťami a najmä konaním žalovaného, je žalobca vystavený nevyhnutnosti domáhať sa predbežnej ochrany jeho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v rovnakom rozsahu a s rovnakými účinkami ako pri konečnom rozhodnutí; neodkladná úprava pomerov je nevyhnutná.

4. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého uznesenia (§ 393 ods. 2 C.s.p.) súd prvej inštancie ozrejmil, že predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je potreba bezodkladnej úpravy pomerov alebo obava, že exekúcia bude ohrozená. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe úpravy pomerov strán. Nárok sám teda nemusí byť preukázaný nepochybne, v dôsledku čoho sa ani nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré musí súd zistiť pred vydaním rozhodnutia vo veci samej. Skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemusia byť preukázané nad všetku pochybnosť, ale je postačujúce, pokiaľ sú tieto skutočnosti aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Pokiaľ to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej; z ustanovenia § 330 ods. 2 C.s.p. vyplýva, že pri variabilite individuálnych právnych vzťahov nemožno vylúčiť procesnú situáciu, keď sa žalobca bude návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhať rozhodnutia, ktoré bude z hľadiska výroku totožné s rozhodnutím vo veci samej. Takýto návrh môže byť podaný počas konania vo veci samej, v ktorom sa už žalobca domáha identického meritórneho výroku alebo aj o návrh podaný pred začatím konania vo veci samej, v ktorom sa mieni domáhať takéhoto výroku; kritériom pre akceptovateľnosť takého rozhodnutia je to, že totožnosť výrokov pripúšťa povaha veci.

5. Po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie konštatoval splnenie predpokladov pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia s tým, že povaha prejednáwanej veci nevyklučuje kombináciu totožných petitov žaloby a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaný užíva sporné nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, čo zároveň potvrdzuje aj naliehavosť potreby zásahu súdu, ktorým by sa uvedený protiprávny stav mohol trvalo usporiadať aj prostredníctvom neodkladného opatrenia. Neoprávnenosť užívania predmetných nehnuteľností žalovaným posudzoval na základe vykonaného dokazovania, v rámci ktorého individuálne vyhodnotil všetky okolnosti právne významné pre rozhodnutie v tejto otázke. Pretože v predmetných nehnuteľnostiach sa žalovaný zdržuje bez právneho dôvodu, je potrebné dočasne upraviť pomery; užívaním nehnuteľností (stavby a pozemku) za daného stavu dochádza k ďalším škodám na majetku žalobcu (nepochybne odber médií žalovaným, poškodzovanie majetku svedka M. Š. a nemožnosť ich užívania ako nájomca, ktorému žalobca predmetné nehnuteľnosti prenajal, ich opotrebovávanie a ďalšie škody). Obava z hrozacej ujmy je oprávnená a nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné. Navrhnuté neodkladné opatrenie má pre žalovaného v zásade rovnaké následky ako návrh na vydanie neodkladného opatrenia na zakázanie nakladania s predmetnými nehnuteľnosťami.

6. Na uvedenom základe v zmysle Čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, § 123, § 124, § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 324 ods. 1 až ods. 3, § 325 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, ods. 2, § 330 ods. 2 C.s.p. návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa § 255 C.s.p. a žalobcovi súd priznal náhradu trov konania o neodkladnom opatrení.

7. Proti uzneseniu podal žalovaný odvolanie a žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) možno konštatovať, že v ňom namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na skutočnosť, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia a napadnuté uznesenie ukladá obsahovo rovnaké povinnosti ako rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 9C/35/2018-99, zo dňa 8.4.2019 vydaný v tejto veci, čo je neprípustné a v rozpore s provizórnym charakterom neodkladného opatrenia a to aj v súdnych konaniach upravených C.s.p. Aj s poukazom na dôvodovú správu k Civilnému sporovému poriadku sú závery judikatúry súdov ohľadom totožnosti petitu neodkladného (predbežného) opatrenia a rozhodnutia vo veci samej

aplikovateľné aj po 1.7.2016. Súdna prax už dávnejšie dovodila, že zásadne (spravidla) neodkladné opatrenie nemôže byť vydané, ak by bol jeho obsah totožný s rozhodnutím vo veci samej; vecná zhodnosť výroku rozhodnutia vo veci samej a obsahu ochrany poskytovanej neodkladným opatrením je prípustná len celkom výnimočne (R 14/1998, nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 237/2011, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 MCdo 2/2011).

8. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len "C.s.p."), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné; rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie (§ 388 C.s.p.).

9. Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého uznesenia dospel na rozdiel od súdu prvej inštancie k záveru, že neodkladná úprava pomerov vydaním navrhovaného neodkladného opatrenia v preskúmvanej veci je z povahy veci neprípustná.

10. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

13. Podľa § 329 ods. 1 C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

14. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Podľa § 330 ods. 2 C.s.p. ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

16. Nariadiť neodkladné opatrenie podľa citovaných ustanovení C.s.p. je možné, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, a zároveň dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie.

17. Neodkladné opatrenie predstavuje inštitút osobitnej povahy, čomu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, t.j. súd rozhoduje spravidla bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, nakoľko pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, a je potrebné tieto tvrdenia spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti.

18. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti), pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu

jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné.

19. Odvolací súd zdôrazňuje úspech strany, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia si vyžaduje preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva), ohľadne ktorého majú byť upravené pomery strán sporu (tzv. osvedčenie nároku) tak, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov. Opísaním rozhodujúcich skutočností, ktoré odôvodňujú nariadenie neodkladného opatrenia, musí navrhovateľ neodkladného opatrenia preukázať, z čoho, t.j. z akých okolností vyvodzuje svoj nárok na nariadenie neodkladného opatrenia a musí deklarovať opodstatnenie nároku vo veci samej alebo neodkladného opatrenia, ktorým možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami; musí preukázať, že uplatňovanie nároku vo veci samej alebo neodkladného opatrenia, ktorým možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami obstojí, že z jeho strany nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva. Navrhovateľ neodkladného opatrenia má tak dôkaznú povinnosť pokiaľ ide o skutočnosti preukazujúce, že je daný dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia a zároveň má povinnosť tvrdenia, čo sa týka skutočností odôvodňujúcich navrhované neodkladné opatrenie.

20. Prijatím Civilného sporového poriadku (s účinnosťou 1.7.2016) sa zmenila koncepcia právnej úpravy predbežných opatrení podľa Občianskeho súdneho poriadku. Nová právna úprava upustila od koncepcie predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože po nariadení navrhovaných opatrení nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej. Zároveň nová právna úprava pripúšťa nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej (§ 330 ods. 2 C.s.p.), na rozdiel od úpravy podľa Občianskeho súdneho poriadku, pri ktorej dočasnosť predbežných opatrení v zásade vylučovala možnosť výroku, ktorý by bol obsahovo totožný s výrokom vo veci samej. Účelom predbežných opatrení v občianskom súdnom konaní bola totiž provizórna (dočasná) úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené judikovanie vo veci samej; dočasné rozhodnutie mohlo slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia.

21. Dovtedajšia ustálená prax najvyšších súdnych autorít a právna teória v medziach normatívnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku aj napriek dočasnosti predbežných opatrení, pripúšťali zhodnosť navrhovaného výroku rozhodnutia vo veci samej a predbežného opatrenia v súvislosti s úpravou výkonu rodičovských práv a povinností podľa zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (až na platenie výživného v nevyhnutnej miere); v ostatných prípadoch sa v zásade zhoda predbežného opatrenia s výrokom rozhodnutia vo veci samej nepripúšťala, keď bolo napr. vylúčené nariadiť predbežným opatrením povinnosť strpieť stavbu rodinného domu na pozemku, ktorého vlastníctvo je sporné, pretože nejde o predbežnú úpravu pomeru účastníkov. Zásadne nebolo prípustné nariadiť predbežné opatrenie, ktorým by sa vyvolal stav, ktorý by úplne znemožňoval alebo len s nepomernými ťažkosťami umožňoval obnoviť pôvodný stav; bolo preto napr. vylúčené nariadiť predbežným opatrením užívateľovi bytu povinnosť ho vypratať pred tým, ako budú dané všetky predpoklady pre výkon rozhodnutia o vypratani a to aj za situácie, že by užívateľ byt obýval iba občas a bytové pomery majiteľa bytu boli tiesnivé (R 88/1953).

22. Neskorší vývoj právnej úpravy umožnil nariadenie predbežného opatrenia so zhodným obsahom ako v rozhodnutí vo veci samej napr. aj na základe zákona č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach, zákona č. 435/2001 Z.z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach, zákona č. 444/2002 Z.z. o dizajnoch, zákona č. 469/2003 Z.z. o označeniach pôvodu výrobkov a zemepisných označeniach výrobkov; nariadiť predbežné opatrenie však bolo prípustné, iba za predpokladu, že akékoľvek oneskorenie by navrhovateľovi spôsobilo ťažko napravitelnú majetkovú či nemajetkovú ujmu.

23. Vychádzajúc zo zmyslu a sledovanému účelu ustanovenia § 330 ods. 2 C.s.p. vyjadreného v dôvodovej správe k Civilnému sporovému poriadku, že navrhovaná právna úprava vychádza z doterajšej judikatúrnej a doktrínalnej línie predbežných opatrení, predovšetkým v otázke zhody tzv. petitu (žalobného návrhu) neodkladného opatrenia a petitu žaloby vo veci samej, kedy súd posúdi, či oba petitivy môžu znieť totožne s ohľadom na kritérium povahy veci, ktorého všeobecnosť umožňuje súdu individualizovať procesný postup v jednotlivých prípadoch, možno dospieť k záveru, že niet rozumného dôvodu odkloniť sa od zásadnej výnimočnosti nariadenia totožného neodkladného opatrenia s výrokom rozhodnutia vo veci samej.

24. Súd teda musí vždy individuálne vyhodnotiť, či povaha prejednávanej veci pripúšťa nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia z hľadiska totožnosti výrokov; hoci s prihliadnutím na § 330 ods.

2 C.s.p. nemožno abstraktne vymedziť, ktoré subjektívne nároky svojou povahou pripúšťajú nariadenie neodkladného opatrenia s výrokom totožným vo veci samej, s akcentom na vyššie uvedené aplikačné závery súdov pôjde spravidla o špecifické zdržovacie nároky, pri ktorých však musia byť súčasne splnené podmienky na riadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 C.s.p.. Okruh potenciálnych nárokov z daného hľadiska tým nie je vyčerpaný a argumentačne udržateľný právny záver v konkrétnej veci si vždy vyžaduje zohľadnenie relevantných okolností prípadu, avšak z povahy vecí je zrejmé, že takéto rozhodnutia neprichádzajú do úvahy v prípade určovacích žalôb, žalôb o splnenie povinnosti a pod..

25. Odvolací súd považuje predovšetkým za potrebné zdôrazniť, že žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vôbec nekonkretizuje a teda neosvedčuje v čom má spočívať nevyhnutnosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami; žalobca totiž v návrhu iba stručne opakuje skutkový a právny stav žaloby spočívajúci v užívaní predmetných nehnuteľností žalovaným bez právneho dôvodu a zvyrazňuje skutočnosť, že žalovaný podaním odvolania proti rozsudku vo veci samej o vypratanie týchto nehnuteľností sa snaží zjavným zneužitím práva oddialiť ich vypratanie, čím sa žalobca sa nemôže (už 14 mesiacov) ujať svojho vlastníckeho práva. Z hľadiska okamihu podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v čase po vydaní rozsudku ukladajúcim povinnosť žalovanému predmetné nehnuteľnosti vypratať a zároveň po podaní odvolania žalovaným proti tomuto rozsudku, je zrejmé, že práve a výlučne tieto okolnosti považoval žalobca za odôvodňujúce nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami; iba procesný postoj sporovej strany a využitie opravného prostriedku proti rozhodnutiu súdu, ktorým sa ukladá povinnosť, však nemôže odôvodňovať nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy, pretože by tým bolo odôvodnené nariadenie neodkladného opatrenia v každej inej rozhodnutej sporovej veci, v ktorej by sa žalovaný bránil vydanému rozhodnutiu podaním opravného prostriedku a tým bol popretý zmysel opravného konania, ktoré môže predchádzať právoplatnosti a vykonateľnosti súdneho rozhodnutia ako exekučného titulu. V tejto súvislosti, ako aj v súvislosti s námietkou žalovaného v odvolaní, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, je z odôvodnenia napadnutého uznesenia markantné, že súd prvej inštancie v rozpore so zásadou kontradiktórnosti civilného sporového konania nahrádzal a dopĺňal nevyhnutné skutkové tvrdenia žalobcu osvedčujúce nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy pomerov.

26. Bez ohľadu na neosvedčenie jedného zo zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia je odvolací súd názoru, že vzhľadom na právnu úpravu obsiahnutú v § 330 ods. 2 C.s.p. a doterajšie vyššie citované interpretačné, ako aj aplikačné východiská, povaha prejednávanej veci nepripúšťa vydanie navrhovaného neodkladného opatrenia, pretože ide priamo o nárok na splnenie povinnosti [§ 137 písm. a) C.s.p.] o vypratanie nehnuteľností, kedy až právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, ktoré je záverom civilného sporového konania (na základe riadne vykonaného dokazovania v konaní vo veci samej), konštatuje celkovú opodstatnenosť uplatneného nároku a vyhovením navrhovanému neodkladnému opatreniu, by konanie vo veci samej úplne stratilo svoj zmysel; vypratanie predmetných nehnuteľností na základe neodkladného opatrenia, by len s nepomernými ťažkosťami umožňovalo obnoviť pôvodný stav.

27. Na uvedenom základe odvolací súd po vecnom a právnom zhodnotení relevantných skutočností dospel k záveru, že žalobca neosvedčil splnenie zákonných predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 324 a nasl., § 330 ods. 2 C.s.p. a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 388 C.s.p. zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mal v odvolacom konaní plný úspech.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).